

Verbouwing Stichting

Turks Cultureel Centrum Tevhid afgerond

mei 2016
jaargang 18
nummer 1

Tijdens de verbouwing zijn er ook aanpassingen gedaan aan de parkeerplaatsen. De reeds bestaande parkeerplaatsen zijn overgenomen van de gemeente en zijn nu eigendom van Tevhid. Een deel van het voormalige sport-speelveld is ook overgenomen en is nu eigendom van Tevhid en inge-

Sinds 1993 is de Stichting Turks Cultureel Centrum gevestigd in de voormalige sporthal aan de Weustenraadstraat 24. Voor het betreden van dit gebouw zijn er destijds aanpassingen gedaan m.n. binnen het sporthalgedeelte en aan de gevel van de tuinzijde. Daardoor is het aanzicht van het gebouw niet of nauwelijks veranderd. De voormalige kleedlokalen (lagere gedeelten) waren in gebruik genomen als winkeltje en ontmoetingsruimte voor jongeren. Aangezien deze ruimtes destijds niet onder handen waren genomen, was het na 20 jaar gebruik de hoogste tijd voor de renovatie van dit gedeelte. In april 2013 zijn de plannen voor de verbouwing afgerond en de afspraken met de aannemers gemaakt om vervolgens in mei 2013 te beginnen met de verbouwing. Het is meteen een verbouwing geweest die het aanzicht van het gehele gebouw zou veranderen. De (lage) kleedlokalen zijn volledig afgebroken en opgetrokken tot bijna de hoogte van de sporthal. Daardoor is er een soort van mantel rondom de sporthal ontstaan met lange hoge ramen dat het oude gebouw camoufleert en het nieuwe moderne duidelijk neerzet. Tevens is in de plannen ook meegenomen om een minaret te plaatsen ter aanduiding dat dit een multifunctioneel gebouw is. De minaret moest uit een stuk bestaan die van af de fabriek volledig klaar opgeleverd diende te worden en ter plaatse slechts neergezet hoefde te worden. Daardoor heeft de productie hiervan iets meer tijd gekost dan de renovatie. De minaret is uiteindelijk in september 2015 neergezet, waardoor de verbouwing compleet was.

richt als extra parkeerplaats. Hierdoor is de parkeeroverlast voorlopig verholpen, al blijft het op de vrijdagmiddag tussen 12.00 u en 14.00 u extra druk vanwege het vrijdaggebed, waardoor de parkeerplaatsen zelfs nu niet toereikend zijn. Wij doen er alles aan om de overlast hiervan voor de omgeving zo min mogelijk te houden.

Door de verbouwing is er ook een wijziging gemaakt in de functionele ruimtes. De hoofdingang is verplaatst naar het midden van het gebouw dat direct doorgang geeft naar de kantine en de winkel is van de hoofdingang verhuisd naar de zijingang. Op die manier is de winkel- en kantinetoegang gescheiden. De ruimtes die zijn ontstaan door extra bovenverdiepingen zijn gedeeltelijk gebruikt om de gebedsruimte te vergroten en een ander deel om de jongeren ontmoetingscentrum naar de bovenverdieping te verplaatsen. Hierdoor is er ook meer ruimte op de benedenverdieping ontstaan voor kantoor en eetruimte.

Indien er interesse is in bezichtiging dan wel meer informatie over Stichting Tevhid, kunt u voor een afspraak het beste een mail sturen naar tevhid@home.nl of u kunt bij ons in de winkel binnenlopen en vragen naar Osman Ozturk. Al met al vinden wij dit een geslaagde verbouwing en een aanwinst voor het aangezicht van de wijk.

Bij deze gaat onze dank ook uit naar alle vrijwilligers en de donateurs. Zonder hun inzet en giften hadden wij dit prachtige resultaat niet kunnen realiseren.

*Namens Stichting T.K.C. Tevhid
Osman Ozturk*

Inhoudsopgave

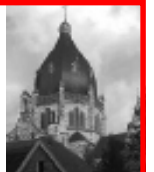
- 1 Verbouwing Cultureel Centrum Tevhid afgerond
- 2 Van de redactie
- 2 Nieuwbouw Zuyd Hogeschool
- 3 Column "Papier"
- 3 Kijk op de Wijk
- 4 Buurtbalans
- 5 Wandelingetje in de Orleanspleinbuurt
- 6 Column "Mestreechter taal"
- 6 Nieuws van CNME
- 7 Het gat van de Artsenijstraat!
- 8 Bloemschalen Orleansplein
- 8 Noorderbrug: het gaat beginnen!

Agenda 2016

Buurtplatform

Dinsdag 17 mei
Dinsdag 20 september
Dinsdag 15 november
Steeds boven Café 1900
van 20.00 tot 22.00 uur

Belangrijke telefoonnummers

Wijkagent Miquel Faut 09008844
Klantenmeldpunt gemeente
14043
post@maastricht.nl
Drugsmeldpunt gemeente/politie
3505111
Milieuklachtenlijn 3617070

Redactieadres:

Pastoor Habetsstraat 41
6217 KL Maastricht
tel. 3432433
buurtblad@brusselsepoort.org
www.brusselsepoort.org

Van de redactie

Soms staat de redactie er zelf versteld van dat we al zo lang met dit buurtblad bezig zijn, sommige van de redactieleden nu al 18 jaar! Moeten we niet eens het stokje gaan overdragen, vragen we ons regelmatig af wat vinden de buurtbewoners van het buurtblad? Maar de voldoening als het blad van de drukker komt en naar de bewoners kan, wint het dan toch altijd weer. We hopen dat het blad vooral ook de rol vervult van "wijkbinding". Onze wijk is zeer divers van samenstelling, zie bv. het artikel in dit nummer van Buurtbalans. Soms zorgt dat voor wrijvingen en zelfs overlast door de verschillende leefstijlen, maar aan de andere kant maakt het onze wijk ook juist zo aantrekkelijk en niet bepaald saai en ingeslapen. Bij de laatste redactievergadering vroeg de redactie zich al brainstormend wel af of al die verschillende bewonersgroepen (gezinnen, ouderen, studenten enz.) wonend in Brusselsepoort-oost en -west én de Ravelijn contact met elkaar hebben en ook zouden willen hebben...Het zou het wonen in deze buurt nog fijner maken als er meer sociale samenhang zou zijn, maar hoe pak je dat aan en wie wil en kan zich daarvoor inzetten?

De redactie prijst zich wel gelukkig met de aanwinst van een nieuw redactielid uit de Ravelijn, Herm Willems. Hij heeft middels een buurtrondgang met een ander redactielid wat observaties gedaan. Geniet van zijn stukje "Wandelingetje in de Orleanspleinbuurt".

Verder zijn we met z'n allen trots op de mooie Fietsstraat die nu door onze buurt loopt. Die verdient natuurlijk een feestelijke opening! Verschillende bewoners lopen al met flitsende ideeën rond.

Woon je langs of bij de Fietsstraat en wil je mee organiseren, geef je dan op via het mailadres van de reactie. Veel leesplezier!

Carla Luja

De nieuwbouw van Zuyd Hogeschool

Al eerder is er in ons buurtblad geschreven over het gebouw van de hogeschool aan de Brusselseweg. Eerst met algemene informatie en later over een rondgang in het oude gebouw. De nieuwbouw werd even genoemd. Het hierna volgende artikelje gaat juist over de nieuwbouw, die in de jaren '90 van de vorige eeuw aan het hoofdgebouw werd toegevoegd.

Waarom was uitbreiding van de hogeschool nodig? Dat had alles te maken met

Het complex, net na voltooiing

de nieuwe manier van lesgeven. Was het voorheen zo dat de leraar/docent aan het 'zit-en luister'- principe deed, nu is de situatie zodanig veranderd dat veel meer zelfwerkzaamheid en onderzoek van de studenten wordt verwacht. Dat vraagt om extra werkplekken.

Voor de uitbreiding werd uit 5 ontwerpen gekozen voor dat van de Heerlense architect Theo Teeken. Hij zag kans om een harmonieuze verbinding te maken tussen het bestaande gebouw en het nieuwe gedeelte. Daarbij diende hij wel met enkele belangrijke zaken rekening te houden. Allereerst natuurlijk met het hoofdgebouw, in de jaren '30 ontworpen door de Maastrichtse architect Swinkels en inmiddels tot Rijksmonument verklaard. Verder luidde de opdracht de school Maria Virgo aan de Ravelijnstraat op te nemen in de uitbreiding. Ook met de bestaande parkachtige tuin moest rekening gehouden worden.

Wat houdt het ontwerp van architect Teeken in? Als je nu vanaf de Brusselseweg de ingang betreedt en je passeert de ontvangstbalie dan ervaar je duidelijk een centrale as. Dat is nog in het oude gedeelte, waar vroeger de gymzaal/het theater was. Op het niveau van het podium is daar nu de toegang naar het nieuwe gebouw gemaakt. Links en rechts van de zo ontstane gangbrug is op lager niveau gelegenheid om je terug te trekken met laptop, te studeren, met anderen iets te bespreken of koffie te drinken. Het zou voor de hand liggen dat de architect in het verlengde van die as rechttoe rechtaan de nieuwbouw gemaakt zou hebben. Maar dat heeft hij juist niet gedaan door de as te verleggen. Zo is als het ware een scharnier ontstaan in een bouwdeel waar voedsel en drank te koop zijn. Daardoor heb je door de ramen een prachtig zicht op de kapel van het oude

gebouw. Vervolgens komt er een tweede gelegenheid om je terug te trekken, nu in het nieuwe gedeelte, links en rechts van de verdraaide as. Dat zet zich buiten door in een terras, waar studenten bij zonnig weer graag verblijven.

In de as voeren enkele treden naar het niveau van de tuin. Daar ligt een centrale hal, die ook bereikt kan worden via een hellingbaan. Van alle kanten valt hier het daglicht naar binnen en kijk je uit op de tuin waar de meeste bomen zijn blijven staan.

Na de hal zie je hoe het gebouw zich, na het lift- en trapgedeelte, vertakt naar onder meer het gebouw van de vroegere Maria Virgoschool.

Wat zeker niet onvermeld mag blijven is de hoog gelegen bibliotheek, die dwars op de as op betonkolommen staat. Ook dit is weer een grote ruimte met werkplekken en speciaal ontworpen meubilair. Je hebt er een geweldig uitzicht op de nabije en verre omgeving. De bibliotheek is over de Maria Virgoschool heengebouwd.

Over de nieuwbouw valt natuurlijk veel meer te vertellen, zoals de studentenwoningen die in het programma van eisen stonden. Ze zijn gerealiseerd langs de Bastionstraat.

Opvallend is alles bij elkaar de plezierige sfeer in het nieuwe deel. Architect Teeken wilde bereiken dat studenten, als ze van de ene uiterste hoek naar de andere gaan, het gevoel krijgen dat ze een kleine 'stadswandeling' maken. Ook dat is gelukt. De transparante nieuwbouw is samen met het bestaande wat sombere gebouw in meerdere opzichten een belevenis.

Willemien Schouten

Column papier

Hebt u dat nou ook?

Ik bedoel dat zalige gevoel bij onbeschreven papier?

Een nieuwe blocnote, een nieuw schrift, een nieuwe agenda, ja zelfs een nieuw pakje memoblaadjes. Het ligt vóór me en een wereld van mogelijkheden gaat er voor mij open. Tabula rasa. Een uitnodiging om nieuwe personen, nieuwe verhalen, ja zelfs een nieuwe wereld te creëren. En het gevoel dat daarbij hoort, heeft met geboorte, met nieuw leven te maken. En dat nieuwe leven, dat heb ik zelf helemaal in de hand, ja letterlijk en figuurlijk! Ik kan het heel mooi maken of...heel lelijk.

Het geeft me een gevoel van macht, van spanning ook.

Papier is een uitdaging. Evengoed houdt het een belofte in.

Ik kan het gebruiken om mensen te kleineren of te beledigen, maar dat wil ik niet. Veel liever wil ik meevoelen, troosten, bemoedigen en daartoe ook de juiste woorden kiezen.

Even iets heel anders. Nieuw papier al eens geroken?

De geur van een boekwinkel gaat voor mij boven alles.

Ik houd van papier vanwege zijn ontelbare mogelijkheden.

Ik houd vooral van nieuw papier. En als dit dan ook nog onbeschreven is, dan grijp ik mijn lieve "Waterman". Zijn bewegingen over het gladde papier ervaar ik als een tedere streling, die niet te vergelijken valt met het driftige slaan op welke toetsen dan ook.

Zo baar ik mijn geesteskind in karakteristieke tekens op mijn geliefde papier.

Ik lees alles over en nog eens over en ik schrijf en ik schrap en ik voel me pas tevreden, als het echt "af" is.

Ria Vernooij-Nelissen

Kijk op de Wijk

Aangezien er een onderwerp geen doorgang vond, dat ik in gedachten had voor Kijk op de Wijk, loop ik gewapend met fototoestel, schrijfpapier en pen de wijk in om inspiratie op te doen.

Een artikelje over hoe het de ouderen in onze wijk vergaat misschien, of toch de bouwwerkzaamheden die overal gaande zijn?

Ik bel aan bij een ouder echtpaar waarvan ik weet dat zij met aanpassingen bezig zijn in hun huis, om er te kunnen blijven wonen. De vrouw des huizes, die het woord voert in dit soort situaties is niet thuis.

Het lukt me niet iemand te vinden dit keer, die tijd heeft om iets te vertellen. Na verschillende mensen te hebben gesproken keer ik huiswaarts en besluit hulp te vragen "van boven".

Even later vertrek ik opnieuw om foto's te gaan maken van verschillende vernieuwingen in de wijk en besluit ook even een bloemetje te gaan brengen aan Ria Vernooij, de columnist van ons buurtblad, die een tijdje uit de running is geweest door een valpartij.

Zij opent de deur en vraagt mij even binnen en verrast mij met haar net uitgegeven boekje, waarin een aantal van haar anekdotes en columns zijn gebundeld. Ik krijg er een cadeau en onder het genot van een heerlijk kopje koffie, vertelt zij mij hoe die bundel er is gekomen. Ineens valt mij in dat het wel leuk zou zijn haar eens in het zonnetje te zetten en vraag haar of zij er mee instemt geïnterviewd te worden voor Kijk op de Wijk. Ze is meteen enthousiast en we beginnen.

Ria is misschien wel een van de bewoners die het langst in de wijk woont en ook de meeste mensen kent uit de wijk. Zij woonde van 1950 tot 1962 in de Pastoor Habetsstraat, daarna in Caberg en sinds 1971 weer in onze wijk in een van de oude kapelanieën achter de St. Lambertuskerk.

Zij heeft haar opleiding als lerares gevolgd bij de zusters, aan de toenmalige kweekschool aan de Brusselseweg, waarna zij nog een extra jaar volgde, de hoofdakte, ook wel derde leerkring genoemd, waarmee je evt. hoofd van een school zou kunnen worden.

Tijdens een van de stages op een school in Eckelrade ontmoette zij Ton Vernooij, die daar leraar was. Toen hij hoorde dat zij graag zangles gaf, lijfde hij haar meteen in en gaf zij gedurende haar hele stage zangles in zijn klas.

Zo is het begonnen.

De eerste 3 jaar na het voltooien van de kweekschool, gaf Ria les op een meisjesschool in St Pieter maar toen zij met Ton trouwde, kreeg zij tegelijk met de huwelijksgelukkigheden, haar ontslagbrief.

Dat was in die tijd zo, zeker waar het Katholieke instellingen betrof.

Ria raakte snel in verwachting en spoedig waren er 4 dochters in het gezin. Ton werd hoofd van de Odaschool in de zestiener jaren toen de zusters vertrokken en ze kregen de kans een kapelanie te betrekken in de St Odastraat omdat het aantal kapelaans van 4 naar 3 zou gaan en er zodoende een woning vrij kwam. Het kerkbestuur was in die tijd ook het schoolbestuur en men vond het prettig als het hoofd van de school ook dicht in de buurt van de school zou wonen.

Ria en Ton waren er dolblij mee en het moet gezegd worden: het is een prachtig karakteristiek huis.

Het was in die tijd wel zo dat bij veel wat er gebeurde in de wijk, het hoofd van de school werd ingelicht of om hulp gevraagd. Ton werd ook een beetje een soort "wijkagent".

Drukke tijden soms voor het gezin.

Als de jongste dochter 4 jaar is gaat Ria parttime aan het werk als lerares op de Odaschool en is Ton haar directeur. Na 10 jaar thuis, vindt zij het heerlijk weer voor de klas te staan. Dat is altijd goed gegaan, al zeiden de kinderen 's avonds

aan tafel wel eens: "Zo, nu is het tijd om ook eens over jullie eigen kinderen te praten", als ze het over de school hadden.

Ria heeft 3 van haar eigen dochters ook in de klas gehad.

Van de 4 dochters zijn er 2 in het onderwijs gegaan. Een dochter woont al 10 jaar in Zuid Amerika.

Ria heeft haar hele leven al affectie met taal. Zij deed en doet niets liever dan corrigeren, bezig zijn met spelling, grammatica en alles wat daarmee verbonden is en waar meestal veel werk aan is.

Zij gaf op school Nederlands, muziek, biologie en godsdienst. De Franse taal was ook geliefd bij haar en ze heeft zelfs een tijd in een Frans kindertehuis gewerkt.

Zoals een van haar dochters, had ook zij Nederlands willen gaan studeren na de kweekschool, maar door het starten van het gezin, is het daar niet van gekomen.

Toen Ton lid werd van de redactie van het buurtblad was Ria daar meestal al bij aanwezig omdat zij zoveel wist over de buurt en ook al corrigeerde. Ton was ook de initiator van het buurtblad in 1998.

Nadat Ton in 2009 na een half jaar durend ziekteproces overleed, nam Ria zitting in de redactie en zorgt zij dus al jaren voor de graag gelezen columns en de correctie van alle artikelen.

Zij houdt zich ook bezig met het Maastrichtse dialect en werd op 3 april jl. 2e bij Het Maastrichtse Dictee, vorig jaar was zij 3e dus.....Ria, op naar de 1e plaats!

Geen wonder dat haar scriptie van de kweekschool over dialect, gebruikt is als bron in een boek over dialecten: 'Taal op school en Taal thuis'.

Taal is een familieding, een van de dochters heeft alle gedichten van schrijver Hans Kruppa verzameld, vertaald en herschreven.

Er is ook nog tijd voor andere activiteiten. Ria is actief binnen de parochie en beheert het secretariaat van Mithuma (Missie Thuisfront Maastricht), waardoor zij nog regelmatig contact heeft met missionarissen die Maastricht bezoeken. Zij heeft ook zitting in het buurtcomité.

Het laatste half jaar dat Ton leefde was intensief en mooi en er was heel veel belangstelling van heinde en verre. Het geloof heeft hen kracht gegeven, daar zijn ze altijd open in geweest.

Ze zijn samen door het rouwproces heen gegaan, ook omdat ze er goed over konden praten, vaak met humor, waardoor het wat lichter werd.

Nu Ria zelf 2 keer ten val is gekomen en wat kwetsbaarder werd, heeft ze Ton wel erg gemist maar ook heel veel steun van haar kinderen en kleinkinderen ontvangen. "Ineens zijn de rollen omgedraaid en zorgen de kinderen meer voor jou dan andersom."

Terug naar het mooie drukwerkje. Het is er gekomen in samenwerking met en op voorstel van Daphne Philippen, webmaster van de website van ons buurtplatform.

Zij is grafisch vormgeefster en een vroegere leerling van Ria. Zij stelde voor om de verhalen en columns van Ria te bundelen.

In maart is het er gekomen en Ria is er blij mee en gebruikt het als presentje voor familie, vrienden en bekenden. Ik denk dat er misschien wel meer vraag naar zal komen maar zo is het in eerste instantie niet bedoeld. Proficiat Ria!

Arja Peters

Buurt in Balans

Medio 2015 heeft de gemeente Maastricht, geheel onverwacht en zonder goed overleg met betrokkenen, de kamergewijze verhuur in de stad anders georganiseerd. In plaats van een zogenaamd 'nee-tenzij beleid' voor Brusselsepoort-oost besloot de gemeente voor een stadsbreed generiek beleid, waardoor de deur werd open gezet voor een vergaande uitbreiding van kamergewijze verhuur. In onze wijk is al bijzonder veel kamergewijze verhuur en het gevaar bestaat dat legalisatie van niet vergunde panden en verdere openstelling van de kamerverhuurmarkt tot een onaanvaardbare last in onze wijk zal leiden.

Een groepje van bezorgde bewoners heeft initiatief genomen om tegenkrachten te bundelen in een vereniging met de niet mis te verstane naam "BuurtBalans". Door middel van een oprichtingsvergade-

ring in februari van dit jaar heeft de vereniging meer dan 115 medestanders gevonden. Namens hen heeft BuurtBalans gesprekken gevoerd met gemeentelijke instanties—waar onder de wethouder, druk uitgeoefend op alle fracties in de gemeenteraad en de publiciteit opgezocht via lokale televisie en krant.

Daarbij gaat het BuurtBalans om de realisering van drie actiepunten die voor een leefbare en voor alle bewoners prettige woonwijk moeten zorgen door zaken vooraf ("aan de voorkant") duidelijk te regelen, in plaats van achteraf problemen te moeten oplossen:

- 1) een halt aan het ongebreideld toestaan van nieuwe kamerverhuurpanden en stopzetting van de huidige legalisatie van illegale verhuurpanden;
 - 2) invoering van een strikte leefbaarheids-toets met onder meer een kamerquotum per straat;
 - 3) strikte handhaving door de gemeente bij overlast van kamerverhuurpanden.
- BuurtBalans richt zich dus niet in de eerste plaats tot de kamerbewoners en hun verhuurders, maar tot de gemeente die met een ander beleid de balans moet herstellen.

De vele acties en gesprekken van de vereniging BuurtBalans lijken zo langzamerhand iets in beweging te zetten. Sommige raadsfracties brengen inmiddels begrip op voor de problemen in onze wijk en zijn op onze hand. Zelfs de verantwoordelijke wethouder ziet in dat er vele problemen zijn in diverse wijken, waaronder heel nadrukkelijk in de onze. Maar zeker is dat allemaal nog niet.

Op 19 april zal het er op aan komen. Dan vindt in het gemeentehuis een stadsronde over woningsplitsing en kamergewijze verhuur plaats, waarbij bewoners van Brusselsepoort-oost hun problemen naar voren kunnen brengen en de raad ervan kunnen overtuigen dat maatregelen, zoals door BuurtBalans voorgesteld, nodig zijn om balans in onze wijk terug te brengen. Wij hopen u in een volgend buurtblad positief te kunnen berichten. Ondertussen kunt u zich op de hoogte stellen van de stand van zaken via FaceBook: Buurtbalans Brusselsepoort.

foto

Manifestatie d.d. 16 april op Orleansplein

Wandelingetje in de Orleanspleinbuurt

“Kijk toch eens, al die fietsen daar aan de overkant! De hele buurt is vreselijk aan het verloederen, schandelijk gewoon!” Verbaasd keek ik naar boven. De student die dat geroepen had zag dat ik hem zag en trok zich schielijk terug in zijn veilige kamer. Beneden hingen de posters van Buurtbalans achter de ramen in de Franquinetstraat.

Ondanks het mooie weer was het verder welhaast onheilspellend rustig in de buurt. Op het Orleansplein was geen enkel kind te bekennen, terwijl het toch heus woensdagmiddag was. Zou spelen onder de blote hemel kinderen tegenwoordig niet meer blij maken? Lodewijk en ik haalden herinneringen op aan de gezellige buurtwinkeltjes die stuk voor stuk verdwenen waren. Een roze fiets met een verbogen voorwiel hing ietwat droevig onderuitgezakt tegen een lantaarnpaal.

“De Victor de Stuersstraat is er erg op vooruit gegaan sinds deze tot fietsstraat is opgewaardeerd.” vertelde een in de deuropening staande bewoner. “Er wordt nu niet meer zo hard gereden als eerst. Nou ja, af en toe zit er nog een mafkees tussen, maar dat hou je toch. Heel mooi ook, die warme kleur van dat asfalt. Voor het oog veel prettiger toch dan dat sombere grijs?” Boven onze hoofden, in de met bloesem getooide bomen, waren kwetterende vogels druk doende hun territorium af te bakenen. Het werd nu immers tijd dat pappie en mammie eens voor wat gevleugelde ukkepekken gingen zorgen.

Terwijl wij even later verdiept waren in de aanplakbiljetten in de Annalaan voegde zich een gedistingeerde heer bij ons. Hij had een kapsel dat mij deed denken aan de inmiddels offline gehaalde Amsterdamse advocaat uit Wyck. Nee, hij woonde niet in Brusselsepoort, hij kwam helemaal uit Wittevrouwenveld. Ook daar zijn de laatste tijd veel studenten komen wonen. Wij waren wel benieuwd hoe het daar dan ging, maar de man zat krap in zijn tijd. Hij moest ergens een lezing gaan geven over de gevaren van UMTS-antennes die nodig zijn voor mobiele telefoons. “In heel Europa doet men intensief onderzoek naar de gezondheidsrisico’s daarvan, maar Nederland voert ooiievaarspolitiek. Hier plaatst men zonder enig schuldgevoel overal maar masten met forse zendvermogens, desnoods bovenop een kleuterschool. Met beide handen houd ik mijn hart angstvallig vast.” Met een innemende glimlach nam hij afscheid van ons en spoedde zich voort. Verderop potige kerels die hevig zwetend het Emmaplein onder handen nemen. Nu durven daar nog slechts fietsers met negen of meer levens rond te rijden, maar dat is binnenkort afgelopen. Ach, voor hart en bloedsomloop is het beter dat men het puntige steentje spoedig vergeet zodra het uit de schoen verwijderd is. “Ik zie tegen de zomer op.” hoorden we op de hoek van de Pastoor Habetsstraat. “Afgelopen jaar klonk er vaak trommelvlietsverscheurende muziek uit de open ramen. Pas tegen het ochtendgloren zwalken de jongelui dan luid roepend en

zingend kamerwaarts. Er wat van zeggen helpt geen sikkepit en de politie komt niet eens kijken. De schaarse dienders hebben het te druk met keihard aanpakken van aandachtvragende voorvallen. En dat dienen ze vervolgens ook nog eens uitgebreid te documenteren. Moet u van de terugtrekkende overheid zelf met ze regelen meneer. Ach, ik heb hier jaren lang met veel plezier gewoond, maar de laatste tijd denk ik er toch regelmatig over om te verhuizen. Weet u, de studententijd is veruit de mooiste periode in een mensenleven. Maar het lijkt er verdorie op dat een beetje rekening houden met elkaar niet meer cool, vet, dan wel gaaf is. Of zijn die woorden intussen ook alweer oudbakken?”

Verderop langs de fietsstraat de onlangs geheel gemoderniseerde Yildiz Plaza. Hier vind je alles en meer. Ook smulpapen en lekkerbekken komen er ruimschoots aan hun trekken. Maar voor wijn of bier zul je echter naar het winkelcentrum met bijbehorende omheinde openluchtstortplaats moeten. Alles vloeit, maar niet meer in de Acht Zaligheden, want het tot de verbeelding sprekende glasgerinkel hoor je daar niet meer. Jammer, want ze hadden zelfs Westvleteren.

Als Bob Dylan in Maastricht geboren was zou hij hebben gezongen:
“Dao koume aander tije”.

Herm Willems

Column

Mestreechter taol

Wie kaom iech es Liegersjaolkeend aon de opvatting tot lui die Hollands spraoke, altied defteg en chic waore?

Wie kaom iech aon 't idee tot lui die Hollands spraoke, noets ordinair lui waore?

Opgegreujd in Wittevrouweveld verbaasde iech miech neet dreuver tot vrundinnekes oet 'n bepaolde buurt allemaol 'n apaart soort Mestreechs spraoke, zjus eve aandere es wie iech 't thoes gelierd had. De wäörd kloonke mie Mestreechs en de zinne woorte mie gezoonge, getuige 't gezègkde:

"Mestreechs is neet breid, meh wel laank."

Iech rappeleer miech oet deen tied get wat vööl indrök op miech gemaak heet. Veer zouwe mèt d'n trein nao Amsterdam goon. Wie deen trein hei in Mestreech aonkaom, stapde dao 'ne groete gróp jong lui oet. Zoe te zien, neet direk de "upper ten". Wie ze kekenere korterbij kaome, oontdèkde iech tot ze Hollands spraoke, nou jeh ... "spraoke", 't waor mier sjriewe. Dat maakde op miech es 8-jaoreg keend zoe 'nen indrök, tot iech dat noets mie hób vergete. 't Waor 'n ganse nui ervaring veur miech: Ordinair Hollenders! En dat terwijl iech altied had gedach tot dao allein mer ordinair Mestreechtenere bestoonte of in eder geval, lui die Mestreechs spraoke. Meh toch gein lui die Hollands spraoke!

Trouwens de hads toen (en wee wèt! mesjiens ouch nog wel noe) awwers die meinde tot Hollands deftiger waor en daarom altied in 't Hollands spraoke mèt hun kinder.

Dat zow ouch good zien veur hun taolontwikkeling. Jao, dat heet me hiel lang gedach, meh wie iech in de jaore '50 'n scriptie sjreef euver 't Mestreechs, waor dao al 'nen Deense taolgelierde, 'ne zekeren Otto Jespersen, dee zienen tied al wied veuroet waor. Heer beweerde toen al tot mier taole spreke zjus hiel good veur e keend sijnde te zien. Later woort dit algemeen bekind en kraog 't dialec mie aondach.

VELDEKE probeerde dat ouch te promote en veur zoeveer dat in mien mach laog, wèrkde iech dao-aon mèt door in de klas aondach aon 't spreke en 't sjriewe vaan 't Mestreechs te geve. Wie zow dat noe zien, vraag iech miech wel ins aof. 't Zal beslis neet gemekeleker drop weure mèt zoevööl versjèllende nationaliteite in ein klas!

Daan mote de awwers 't thoes mer perbere woer te make.

Dus leef pappa's en mamma's, 'ne gooje raad: laot eur kinder hun "stievelkes" aondoene en op "goonsdag" hun "kalbas" veur de gym neet vergete.

Laote veer redde wat nog te redde vèlt, zeker noe, boe de cultuurgedeputeerde Ger Koopmans, heet laote wete, tot "streektaol neet langer mie 't speerpunt is vaan 't provinciaol beleid", get wat euze Mestreechse gouverneur ouch wel neet blij zal make, dink iech.

Ria Vernooij-Nelissen

Nieuws van CNME Metamorfose Belvédèregebied

Er wordt momenteel hard gewerkt in de omgeving van het Belvédèregebied, voor de infrastructurele aanpassingen in het gebied. Benieuwd wat er allemaal staat te gebeuren?

Berichtgevingen hierover zijn te volgen op: <http://www.belvedere-maastricht.nl/noorderbrugtrace-in-uitvoering-2/>.

Ook wordt ervoor gezorgd dat de natuur geen schade ondervindt van al deze bedrijvigheid. Een flyer over de natuurmaatregelen is tevens te downloaden op http://www.noorderbrugmaastricht.nl/wp-content/uploads/2015/07/Folder_HetgroeneBelvedere2015.pdf.

Zo zijn/ worden natuurvoorzieningen aangelegd zoals faunatunnels, verbindingstroken en muurhagedismuren. Een uniek project.

Frontamoer

In 2016 werkt CNME aan het project Frontamoer, door het toepassen van groene gevels kan de leefkwaliteit in de stad verbeterd worden. Doet u mee? Iedereen kan zijn bijdrage leveren. Bedrijven door het vergroenen van hun bedrijfsgebouw, maar ook burgers kunnen door enkel een stoeptegel te lichten en aan te planten al een steentje bijdragen.

Op 30 maart werd het project succesvol gestart bij de Brandweer. Hier waren verschillende toepassingen van gevelgroen te bekijken.

Ook werd er meteen al een geveltuintje en boomspiegels aangelegd in de Capucijnenstraat.

Komend jaar zullen er nog meer activiteiten en volgen.

CNME won in 2015 de hoofdprijs van de prijsvraag Stadsgoud, een initiatief van de Elisabeth Strouven Stichting. Overige activiteiten van CNME zijn te vinden via de <https://www.facebook.com/cnme.maastrichtenregio/>

Cridi Frissen

STICHTING ELISABETH STROUVEN

Het gat van de Artsenijstraat!

Wie wel eens boodschappen doet in winkelcentrum Brusselsepoort (en wie doet dat eigenlijk niet!) en wie dan de in/uitgang aan de zijde Factorijstraat (bij de Praxis) gebruikt, heeft onherroepelijk zicht op een groot gat met een hek erom. Hier stond ooit het Gemeenschappelijk Administratie Kantoor dat in 2012 werd afgebroken t.b.v. de uitbreiding van het aanpalende winkelcentrum. Ooit zou hier een woontoren met 42 appartementen moeten komen om de megalomane uitbreiding van het winkelcentrum compleet te maken. Het winkelcentrum zelf zou van 20.000 m² naar 30.000m² uitgebreid worden, ware het niet dat projectontwikkelaar en bank in 2014 de stekker uit het project trokken.

Het winkelcentrum Brusselse Poort, ontworpen door Theo Boosten – architect van o.a. de Annakerk in Maastricht en de Bijenkorf in Eindhoven -, werd gebouwd in 1971/72.

Het binnen een gebouw winkelen ontstond al vele eeuwen geleden. De grote bazaar van Isfahan in Iran die grotendeels overdekt is, dateert uit de 10e eeuw. Burlington Arcade in Londen werd geopend in 1819. In de V.S. werd het concept geïntroduceerd in 1828. In Amerika en het Verenigd Koninkrijk zijn vele malls en grote winkels zoals Wal-Mart. Italië volgde in de jaren 1860. Het eerste overdekte winkelcentrum werd in 1846 geopend onder de naam Les Galeries Saint Hubert (Sint-Hubertusgalerijen) in Brussel, gebouwd door Jean-Pierre Cluysenaar. Een ander voorbeeld zijn de beroemde Parijse Les Halles, gebouwd rond 1866. En in 1970 weer afgebroken omdat de vele vrachtauto's niet meer door het centrum konden rijden. In veel andere grote steden werden gelijkaardige winkelcentra gebouwd in de late 19e eeuw en de vroege 20e eeuw.

Het fenomeen winkelcentrum nam een grote vlucht door de introductie van de auto, waarbij de automobilisten/kopers graag alles op één plek wilden kopen en liefs aan de rand van de stad, zodat parkeren geen probleem was

Voor veel Maastrichtenaren was het een plezierig uitje om te gaan shoppen in de toen nog in de volksmond genoemde Miro. Mede door inventieve winkeliers werd in het kader van klantenbinding eind jaren '70 zelfs Boney M uitgenodigd voor een optreden. Later voegden ook Frans Bauer en Andre Rieu zich bij dit illustere gezelschap tot vermaak van het winkelen-de publiek. In 1994 werd het winkelcentrum al eens uitgebreid tot het volume dat het op dit moment heeft.

In januari van dit jaar meldde RTV Maastricht dat winkelcentrum Brusselse Poort in Britse handen komt. Huidige eigenaar Delta Lloyd heeft het gebouw verkocht aan European Property Investors Special Opportunities 4.

Met de verkoop was een bedrag van 273 miljoen euro gemoeid. Wat de verkoop betekent voor de aangekondigde verbouwplannen van het winkelcentrum, is nog niet duidelijk. De nieuwe eigenaar heeft naar verluidt aangekondigd snel met duidelijkheid te komen.

Of er ooit opnieuw tot uitbreiding besloten wordt, is dus afwachten. Voorlopig zitten we met een groot gapend gat, waar menigeen inmiddels zijn afval in kwijt kan.

Wim Schoenmakers

Bloemschalen Orleansplein

Het was een erg natte winter voor de bloemschalen vaak hebben wij de gaatjes onder in de bakken moeten open prikken.

Gelukkig is het voorjaar weer daar en kunnen ze weer opbloeien.

Er zitten al heel wat vaste plantjes in de schalen, maar als iemand nog een mooie bloeiende plant wil sponsoren zijn die erg welkom: corryruth@live.nl

Wij gaan met veel plezier verder om ze er mooi uit te laten zien.

De vrijwilligers van de bloemschalen

Noorderbrug: het gaat beginnen!

Het werk aan de Noorderbrug begint langzaam maar zeker op stoom te komen. Inmiddels is in het Bosscherveld al veel gesloopt en wordt de loop van het nieuwe tracé langzaam aan zichtbaar.

Als u op de hoogte wilt worden gehouden van alle ontwikkelingen, kunt u zich inschrijven voor de nieuwsbrief op:

www.noorderbrugmaastricht.nl

